

[Annette Just]

Det, jeg hørte udenrigsministeren sige, var nogenlunde det modsatte, men jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i, om der er problemer mellem Venstres tidligere og Venstres nuværende minister.

Fremskridtspartiet har set på det forslag, SF har fremsat, og vi tager det som et tegn på tillid fra SF, tillid til, at EF-anliggender godt kan tåle at komme frem i offentligheden. Det er også vores indtryk, at de så afgjort kan tåle at komme frem. Vi behøver ikke at gå rundt og lege kispus eller lege skjul med hinanden. Derfor vil dette forslag om offentlighed i EF-anliggender absolut være med til at forbedre en forståelse i og af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Jeg tror, at vi, når vi nu behandler dette forslag i udvalget, vil kunne nå frem til en fornuftig løsning. Der kan godt være enkeltstager, hvor vi siger: O.k., det her er nødt til på grund af sagens karakter og lign. at være holdt udenfor. Det vil jeg ikke på nuværende tidspunkt forsværge. Men offentlighed i det arbejde, som vi laver i Markedsudvalget, synes jeg burde have været en fuldstændig logisk og den eneste fornuftige måde for Folketinget at give oplysninger om, hvad Folketinget egentlig talt laver i det europæiske fællesskab, når det gælder EF's Ministerråd.

Derfor vil Fremskridtspartiet arbejde meget positivt i udvalget for at få det bedst mulige ud af dette forslag.

Larsen-Ledet (RV):

Kravet om større offentlighed om offentlige anliggender vinder mere og mere indpas rundt omkring; det mærker vi tydeligt, og der er i hvert fald en række af de ting, dette forslag omfatter, som jeg selv er meget positiv over for, nemlig offentlighed i forvaltningen.

Men der er nogle områder her, hvor man ikke umiddelbart kan anvende det princip, f.eks. Markedsudvalgets beslutninger. Jeg vil opfatte det som uheldigt, hvis Markedsudvalgets beslutninger og forhandlingsoplæg f.eks. kunne offentliggøres. Der står vi fra dansk side i en forhandlingsposition, og dér er det vigtigt, at de folk, der repræsenterer Danmark, kan operere, virkelig kan forhandle. Så der er en taktisk vurdering her, som jeg tror vi er bedst tjent med bliver i Markedsudvalgets kreds.

Så vidt mig bekendt er der ingenting, der hindrer, at en vedtagelse i EF's Ministerråd offent-

liggøres. Men jeg er meget enig med udenrigsministeren, når udenrigsministeren siger, at forhandlinger mellem embedsmænd ikke kan offentliggøres. Det tror jeg også ville være noget af en katastrofe, hvis det virkelig blev praktiseret. Det ville lamme masser af aktiviteter forud for møderne.

Men hvorom alting er, så er spørgsmålet om større offentlighed noget, der har almen interesse. Jeg mener også, der kan være områder inden for EF, som der kan være grund til at interessere sig for, og derfor synes jeg, det kunne være en idé at tage spørgsmålet op ved den kommende regeringskonference i EF.

Endelig kan jeg oplyse SF om, at der fra radikal side i juni måned 1989 er foreslået oprettelsen af en EF-ombudsmandsinstitution for dermed at sikre, at borgere og virksomheder i EF-landene får større aktindsigt. Men en sådan tanke kræver jo, at EF-landene er med på tanken, og det har vi i hvert fald intet kendskab til at de er på nuværende tidspunkt.

Bodil Melgaard Haakonsen (CD):

I forslaget fra SF opfordrer man til at ophæve bestemmelserne i offentligheds- og i forvaltningsloven om begrænsning i adgangen til aktindsigt i EF-sager.

Punkterne 1 og 2 mener vi i CD ikke er nogen god idé. Som udenrigsministeren sagde, er det ikke godt, hvis det samarbejde, der foregår mellem ministerierne på embedsmandsplan, hvor man snakker løst om nogle ting, opkaster ideer osv., bliver offentligt tilgængeligt. Så ville det blive alt for formelt, og derved ville der sikkert gå en hel masse ting tabt.

Vi mener bestemt heller ikke, det er nogen fordel af den grund, at andre lande på forhånd ville kende Danmarks stillingtagen. Det kan blive en bagdel for os til slut.

Desforuden har vi jo her i Danmark som det eneste land i Fællesskabet – som det også er blevet nævnt før – Markedsudvalget, og her har man både før og efter rådsmøderne kontrol med, hvordan regeringen har forholdt sig.

Pkt. 1 og 2 kan CD altså ikke gå ind for, hvor imod vi ser med stor sympati på pkt. 3. Her foreslås en forbedring af informationsniveauet ved en uddybelse af informationerne om de vedtagelser, der er foregået i EF's Ministerråd. Her mener vi klart, det ville være en fordel, at man fik så meget og uddybende information ud